

[Aksel Larsen.]

synspunkter, dengang der var radiotransmission, i stedet for at vente til nu, da det ærede medlem er sikker på, at radiolytterne i Østjylland ikke får noget at vide om, hvad der var det ærede medlems præmisser for støtten til det jyske initiativ.

Endelig det ærede medlem hr. Viggo Starckes bemærkninger om post- og jernbanetaksterne. Der er det ærede medlem i klømme, for han erkender, at postvæsenet har overskud, og når man så lægger yderligere på taksterne, bliver det indirekte beskatning. Men så finder han ud af, at man formelt kan sige, at postvæsenet hænger sammen med jernbanevæsenet. Bevares — man kan også sige, at jernbanevæsenet hænger sammen med toldvæsenet eller skattevæsenet, men hvis man gør det, er der ikke længere noget underskud på jernbanevæsenet, og så bortfalder motiveringen for at forhøje jernbanetaksterne. Nej, lad os nu holde op med det dér. Post- og telegrafvæsenet er et for sig regnskabsmæssigt isoleret foretagende. At de betjener sig af dels biler, dels skibe, dels tog til at føre postsagerne frem, er noget helt andet, men det kommer ikke den sag ved, at retsforbundet stemmer for en forhøjelse af den indirekte beskatning, som sker igennem de i forvejen forhøjede posttakster, om hvilke det ærede medlem hr. Viggo Starcke erklærede, at han vil være med til at forhøje dem yderligere.

Lad os så komme til noget mere reelt. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen forsikrer, at der ligger ingen aftaler om, hvad der skal ske med pristallet. Jeg tror, det ærede medlem har misforstået mig. Jeg havde ikke regnet med, at der ligefrem var truffet aftaler om, at man kunne gå til attentat mod pristallet eller pristalsreguleringen om en måned eller to, det, jeg har spurgt om, er, om man har nogen aftale om, at der ikke må gås til angreb på pristalsreguleringen ... (H. C. Hansen: Hvordan skulle den aftale se ud?). Jeg ved ikke, hvordan de herrers aftaler ser ud, men den kunne jo stå i en protokol, eller der kunne være truffet mundtlig aftale om, at der ikke fra regeringens eller de nuværende regeringspartiers side må fremsættes noget forslag om det, man kalder en stødpude, eller hvad man kalder det ... (H. C. Hansen: Det er vist noget

vrøvl, det dér!). Jeg tvivler ikke om, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen anser det for noget vrøvl at forsøge at få en sådan aftale, men hvis det ærede medlem hr. H. C. Hansen havde forsøgt at få en sådan aftale, kunne man se med lidt mere venlige blikke på det, man kommer med her. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen går med på en tvungen opsparing, der skal ramme indtægter helt ned til 3 500 kr. Det ærede medlem går med på en forhøjelse af sukkerprisen, det ærede medlem går med på takstforhøjelser og lignende ting, og så sikrer han sig ikke engang imod attentat på prisreguleringen, som kan komme om en måned eller om to måneder.

Jeg går ud fra, at efter den diskussion, det ærede medlem har søgt at føre her op mod talerstolen, kan man betragte det som givet, at socialdemokratiet ikke engang har sikret sig nogen garanti mod attentat på pristalsreguleringen efter julipristallet, et attentat, som meget vel kan tænkes at komme i maj, juni eller juli eller måske så sent som september. Det var det, jeg ønskede at få klarhed over. (Poul Møller: De kan jo bare modsætte sig lovforslag!). Det ærede medlem, der er så flink til at stå dernede, det ærede medlem hr. Poul Møller, siger, at de kan bare modsætte sig lovforslag. Det er fuldstændig rigtigt. Jeg har ikke noget imod på den foranledning at spørge det ærede medlem hr. H. C. Hansen, om socialdemokratiet vil forpligte sig til at modsætte sig ethvert attentat på pristalsreguleringen, men jeg ved godt, at det får jeg ikke noget svar på, for det har vi spurgt partiet om ved vor dagsorden, og den gik det ærede medlem hr. H. C. Hansen imod.

Ministeren for offentlige arbejder giver en motivering for, at aviserne ikke skal betale højere beløb. Det er bladenes vanskeligheder på grund af stigende papirpriser og lignende forhold. Jeg kan forsikre den højtærede minister om, at der er masser af mennesker og også en hel del erhvervsforetagender i landet, som har store vanskeligheder på grund af stigende priser og svigtende indtægter. Hvorfor skal de så betale højere jernbane- og posttakster? Når man af hensyn til avisernes formodede vanskelige stilling går med til, at de ingen forhøjelse skal have, hvorfor skal man så